

Sygn. akt VII U 1222/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2019 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 lutego 2019 r. w Warszawie
sprawy M. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

z udziałem (...) Sp. z o.o.

na skutek odwołania M. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 25 maja 2018 r. znak: (...)(...)

1. oddala odwołanie,
2. nie obciąża odwołującej kosztami zastępstwa procesowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W..

UZASADNIENIE

M. J. w dniu 2 lipca 2018 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji w/w organu rentowego z dnia 25 maja 2018 r., nr: (...)(...)Odwołująca zarzuciła zaskarżonej decyzji, że została wydana na skutek wadliwej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutkującej błędnym ustaleniem, iż zgłosiła ona chęć podjęcia pracy z przekroczeniem siedmiodniowego terminu ze swojej winy, a tym samym, że od dnia 31 sierpnia 2016 r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. W związku z tym ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uznanie, że podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od dnia 1 września 2016 r. do chwili obecnej oraz o zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Odwołująca wskazała, że po zasięgnięciu informacji od Sędziego referenta w sprawie o sygn. akt VIII P 483/16 była przekonana, że ma zgłosić się do pracy lub wypowiedzieć pracodawcy umowę o pracę po zakończeniu z korzystania wszelkich urlopów związanych z rodzicielstwem, co też uczyniła w maju 2017 r. Ubezpieczona nie była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, zatem należy uznać, że nie zachowała ona terminu znajdującego się w dyspozycji art. 48 § 1 k.p. z przyczyn od niej niezależnych. Zdaniem odwołującej próbowała ona skontaktować się ze znanym jej numerem pracodawcy celem złożenia oświadczenia a w związku z tym nie może ponosić negatywnych

konsekwencji z powodu okoliczności związanych z zaprzestaniem faktycznego wykonywania działalności przez jej ówczesnego pracodawcę (k. 3-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 1 sierpnia 2018 r. wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od odwołującej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczona została przywrócona do pracy u płatnika składek (...) Sp. z o.o.

na mocy wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 października 2016 r., jednak nie zgłosiła pracodawcy gotowości do podjęcia pracy i nie doszło do restytucji stosunku pracy. Oddział stwierdził, że skoro umowa o pracę z dnia 1 września 2011 r. uległa rozwiązaniu w dacie upływu trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia 31 sierpnia 2016 r., to od tego dnia odwołująca została wyłączona z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. W ocenie organu rentowego z analizy protokołu elektronicznego z rozprawy przeprowadzonej przed w/w Sądem Rejonowym nie można uznać, że odwołująca otrzymywała jakiegokolwiek wyraźne wskazówki i została w oczywisty sposób wprowadzona w błąd (k. 13-14 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 23 maja 2008 r. (k. 48-59 a. s.).

Spółka w dniu 1 września 2011 r. zawarła z M. J. (ówcześnie D.) umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku kelnerki w pełnym wymiarze czasu pracy ze stawką godzinową w kwocie 14,70 złotych. Następnie zgodnie z aneksem do umowy o pracę ubezpieczona od dnia 1 stycznia 2012 r. została zatrudniona na stanowisku supervisor restaurant ze stawką godzinową w kwocie 25,26 złotych. W dniu 25 maja 2016 r. spółka rozwiązała umowę o pracę z odwołującą na czas nieokreślony z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy o pracę nastąpiło z uwagi na pogorszenie się sytuacji ekonomicznej spółki i potrzebę redukcji zatrudnienia spowodowaną wygaśnięciem umowy najmu pomieszczeń, w których prowadzono dotychczasową działalność gospodarczą (akta ZUS).

Odwołująca w dniu 22 lipca 2016 r. złożyła pozew do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych przeciwko spółce o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę jako niezgodnego z prawem i przywrócenie do pracy. Po rozpoznaniu sprawy w/w Sąd wyrokiem zaocznym z dnia 12 października 2016 r. przywrócił ubezpieczoną do pracy w spółce na poprzednie warunki pracy i płacy. Z ustnego uzasadnienia wyroku wynikało, że Sędzia referent wskazał m.in., iż „ja pierwszą rzeczą, którą bym zrobiła, to wniosła o dopuszczenie do pracy albo zrobiłabym dokładnie oświadczenie, że rozwiązuję Pani umowę o pracę z przyczyn (leżących) po stronie pracodawcy” (akta ZUS i akta sądowe VIII P 483/16).

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych w sprawie o sygn. akt X GU 1146/16 w dniu 25 kwietnia 2017 r. oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości spółki na podstawie art. 13 Prawa upadłościowego (k. 48-59 a. s.).

Odwołująca w dniu 22 września 2018 r. złożyła do spółki wniosek o udzielenie urlopu wypoczynkowego w pełnym wymiarze za lata ubiegłe oraz za rok bieżący od dnia 3 października 2018 r. (k. --- a. s.).

Odwołująca z pouczenia Sądu Rejonowego zrozumiała, że po zakończeniu urlopu rodzicielskiego ma zwrócić się do pracodawcy o przywrócenie jej do pracy. Ubezpieczona nie dowiadywała się czy wyrok uprawomocnił się. Odwołująca w maju 2017 r. zakończyła korzystanie z urlopu, dlatego też przed tym miesiącem usiłowała skontaktować się z firmą zewnętrzną, która prowadziła sprawy kadrowe jej pracodawcy. W tej firmie nie pracowała już osoba zajmująca się spółką, dlatego też odwołującej nie udało się nawiązać kontaktu z pracodawcą. Ubezpieczona nie próbowała poinformować pracodawcy, że rozwiązuje z nim stosunek pracy. Mąż odwołującej pracował w spółce do maja 2016 r., gdyż w tym czasie zakończyła się umowa najmu lokalu przez pracodawcę, który nie znalazł już innej lokalizacji (zeznania odwołującej, k. 62 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. w dniu 17 kwietnia 2018 r. zawiadomił (...) Sp. z o.o. o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego celem ustalenia prawidłowego okresu podlegania przez nią obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz podstaw wymiaru składek na te ubezpieczenia z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 25 maja 2018 r., nr: (...)(...) na podstawie art. 83 ust. 1 i 3, art. 68 ust. 1 pkt 1a i 1c, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1, art. 18 ust. 1 i 2 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz art. 48 § 1 k.p. Organ rentowy stwierdził, że odwołująca jako pracownik u płatnika składek podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od dnia 1 września 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. wraz z podstawą składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne za okres od kwietnia 2016 r. do sierpnia 2016 r. w wysokości 0,00 złotych. Organ rentowy wskazał, że odwołująca nie zgłosiła swojemu pracodawcy gotowości do pracy, co w konsekwencji oznacza, iż nie doszło do restytucji stosunku pracy na mocy wyroku Sądu Rejonowego z dnia 12 października 2016 r. W jego ocenie umowa o pracę z dnia 1 września 2011 r. rozwiązała się w dacie upływu trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia z dniem 31 sierpnia 2016 r., a co za tym idzie odwołująca nie podlega od tej daty obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym pracowników. Oddział uznał, że próba telefonicznego zgłoszenia pracodawcy chęci powrotu do pracy, która została podjęta przez ubezpieczoną przed końcem urlopu, nie ma żadnego znaczenia prawnego. Dalej wskazał, że z uwagi na przebywanie przez odwołującą na zasiłku chorobowym i macierzyńskim w okresie od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r., w imiennych raportach rozliczeniowych za miesiące od kwietnia 2016 r. do sierpnia 2016 r. należało wykazać zerowe podstawy wymiaru składek (akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych i w aktach sądowych o sygn. akt VIII P 483/16 oraz w oparciu o zeznania odwołującej. Dokumenty zawarte w postępowaniu sądowym były wiarygodne i nie budziły wątpliwości stron procesu. Dlatego też Sąd nadał im przymiot wiarygodności. Sąd uznał co prawda za wiarygodne tłumaczenia odwołującej w zakresie, w jakim była przekonana, iż ma zgłosić się do pracy lub wypowiedzieć umowę o pracę po zakończeniu korzystania z urlopu wychowawczego. Jednak elektroniczny zapis podania ustnych motywów rozstrzygnięcia przez Sędziego referenta wskazuje, że ubezpieczona została poinformowana o powinności w pierwszej kolejności złożenia wniosku o dopuszczenie do pracy lub oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę. Sędzia referent podniósł, że po zakończeniu urlopu wychowawczego strona może występować o inne świadczenia związane ze stosunkiem pracy. Dlatego też w ocenie Sądu Okręgowego nie doszło do nieprawidłowego pouczenia przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. J. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 25 maja 2018 r., nr: (...)...) jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Przedmiotem niniejszego sporu było rozważenie, czy odwołująca jako pracownik u płatnika składek podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od dnia 1 września 2016 r.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778) zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami od dnia nawiązania do dnia ustania stosunku pracy.

Na podstawie art. 48 § 1 k.p., pracodawca może odmówić ponownego zatrudnienia pracownika, jeżeli w ciągu 7 dni od przywrócenia do pracy nie zgłosił on gotowości niezwłocznego podjęcia pracy, chyba że przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od pracownika.

W myśl poglądów wyrażonych przez orzecznictwo, art. 48 § 1 k.p. nie wymaga, aby pracownik był gotów do wykonywania pracy, tylko wyraża on materialnoprawną skuteczność prawomocnego orzeczenia o przywróceniu do pracy. Reaktywowanie rozwiązanego stosunku pracy uzależnia dodatkowo od zgłoszenia w siedmiodniowym terminie gotowości niezwłocznego podjęcia pracy, to znaczy wyrażenia zamiaru realizowania tego stosunku pracy. Zgłoszenie tak pojętej gotowości nie wymaga żadnej szczególnej formy, a więc może nastąpić zarówno pisemnie, ustnie, jak też przez każde inne zachowanie objawiające wobec pracodawcy wolę pracownika w dostateczny sposób (wyrok Sądu Najwyższego z dnia

3 czerwca 1998 r., sygn. akt I PKN 161/98) Termin z art. 48 § 1 k.p. biegnie bez względu

na to, czy pracownik jest zdolny do pracy czy niezdolny do jej podjęcia z uwagi na chorobę. Stosunek pracy po wyroku przywracającym do pracy ulega reaktywacji wówczas, gdy pracownik w zakreślonym ustawowo siedmiodniowym terminie zgłosi gotowość do niezwłocznego podjęcia pracy bez względu na to, czy faktycznie może podjąć pracę ze względu na stan zdrowia. Choroba nie wydłuża tego ustawowego terminu. N. w rozumieniu tego przepisu nie jest niweczona przez stan choroby pracownika uniemożliwiający stawienie się do pracy w terminie 7-dniowym (wyrok Sądu Najwyższego

z dnia 11 maja 2009 r., sygn. akt I PK 223/08). Pojęcie gotowości podjęcia pracy, o której mowa w art. 48 § 1 k.p., ma sens prawny, a nie faktyczny. Jest więc niewątpliwe, że sama niezdolność do pracy z powodu choroby nie jest przeszkodą do zgłoszenia tak rozumianej gotowości podjęcia pracy, bowiem wyrażenie zamiaru kontynuowania stosunku pracy nie wymaga żadnej szczególnej formy, a więc może nastąpić zarówno pisemnie, ustnie, jak i przez każde inne zachowanie objawiające wobec pracodawcy wolę pracownika w dostateczny sposób. Faktyczne podjęcie pracy nie jest zaś wymagane, bo w sensie prawnym równoważy je zwolnienie pracownika z obowiązku jej wykonywania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2007 r., sygn. akt III PK 10/07).

Wykładnia przepisu art. 48 § 1 k.p. przez Sąd Najwyższy wskazuje, że pracownik przywrócony wyrokiem Sądu do pracy jest zobowiązany do zgłoszenia pracodawcy gotowości do pracy w terminie 7 dni. Orzecznictwo nie wskazuje przy tym żadnych wyjątków, gdyż takie oświadczenie może być złożone w każdy możliwy sposób. Przebywanie przez ubezpieczoną na urlopie wychowawczym nie stanowiło przeszkody w poinformowaniu pracodawcy o gotowości do pracy.

W niniejszej sprawie narracja odwołującej sprowadzała się do stwierdzenia, że Sędzia referent podczas wygłaszania ustnych motywów rozstrzygnięcia w sposób nieprawidłowy pouczył o przysługujących jej prawach i obowiązkach w związku z wydaniem wyroku przywracającym do pracy na poprzednie warunki pracy i płacy. Po pierwsze, należy wskazać, że forma, w jakiej Sędzia referent zwracał się po ogłoszeniu wyroku do ubezpieczonej, nie miała charakteru pouczenia. Sąd ma jedynie obowiązek pouczyć stronę o przysługujących jej środkach odwoławczych od wyroku, jak również terminach na ich złożenie, które przewidział ustawodawca. Po drugie, wskazówki udzielone przez Sędziego referenta były jedynie odpowiedzią na pytanie ubezpieczonej. Nie zważając jednak na powyższe należy wskazać, że Sędzia referent prawidłowo poinformował odwołującą o tym, co powinna zrobić bezpośrednio po uprawomocnieniu się wyroku podnosząc, że trzeba złożyć wniosek o dopuszczenie do pracy albo sporządzić oświadczenie wypowiedzające umowę o pracę.

Z wypowiedzi Sędziego referenta wynikało, że ubezpieczona może podjąć kroki prawne po zakończeniu urlopu wychowawczego, które dotyczyły wystąpienia z różnymi roszczeniami przeciwko pracodawcy. Sędzia nie wskazywał, że oświadczenie o gotowości do pracy należy złożyć dopiero po zakończeniu przebywania na urlopie. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy zważył, że odwołująca pozostała całkowicie bierna po zakończeniu postępowania sądowego. Sędzia referent informował ubezpieczoną, że powinna dowiedzieć się o dacie uprawomocnienia się wyroku, czego nie uczyniła, co bezpośrednio wynika z treści jej zeznań. Dodatkowo odwołująca nie próbowała o czymkolwiek poinformować swojego pracodawcę, pomimo że posiadała wiedzę o jego problemach finansowych. Z zeznań M. J. wynika bowiem, że jej mąż również pracował w tej firmie, która z powodu zakończenia umowy najmu zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. W ocenie Sądu bierność ubezpieczonej oraz brak wykazania należytej dbałości o własne interesy spowodowały, że decyzja organu rentowego w oparciu o obowiązujące przepisy jest prawidłowa i odpowiada prawu. Sąd zważył, że nie zaistniała żadna przesłanka do stwierdzenia, iż odwołująca działała pod wpływem usprawiedliwiającego ją błędu. Ponadto złożony do spółki przez odwołującą wniosek

o udzielenie urlopu wypoczynkowego z dnia 22 września 2018 r. również nie mógł stanowić dorozumianego oświadczenia o gotowości do przystąpienia do pracy, gdyż został złożony dopiero z upływem roku od zapadłego wyroku przywracającego do pracy w spółce.

W związku z tym Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczona powinna zgłosić pracodawcy oświadczenie o gotowości do pracy, natomiast jego brak skutkuje objęciem jej ubezpieczeniami społecznymi do dnia, w którym upłynął trzymiesięczny okres wypowiedzenia umowy o pracę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)